

Mile Tasić

PROLEĆNA IZLOŽBA

Gradska biblioteka, mart–april 2006.

---

nako kako je na svom delu PRIMAVERA pre pola milenijuma veliki Botičeli nagovestio rađanje novog doba sa Tri gracije u prvom planu, tako je koincidencija htela da se na ovogodišnjoj Prolećnoj izložbi prvog dana proleća takođe predstave tri subotičke gracije, tri slikarke mlađe generacije još uvek na studijama. Bojana Jarošenko je apsolutna na Akademiji likovnih umetnosti u Novom Sadu i ovog proleća se predstavila istinski novim životom i svime što to znači. Umiljatost i nežnost žene, njena blaženost, začecje i rođenje novog života kroz apsolutno prisustvo ženskog lika u prvom planu, kroz pikturalnost koja jeste gotovo sinonim ženske lepote i konačno kroz zrelu stamenost i odlučnost da se podari nov život i njemu se posveti je prepoznatljiva crta ove umetnice koja upravo priprema diplomski rad temeljeći ga na renesansnom dobu. Od pet izloženih slika većih dimenzija četiri rada su nastala u vreme kada napušta opori period depresivnih senki i kada njenu, ne samo umetničku, već i životnu zaokupljenost čini svetlost optimizma, zadovoljstva i sreće, jednom rečju novog života sa ženom zadovoljnom voljenom, ali i podatnom u apsolutnom centru, ženom brementom, ne teretom muke, već obavezom života onog pravog i punog. Dve velike izdužene slike koje apsolutno dominiraju na izložbi čine ključnu refleksiju ovog stvaralačkog perioda takođe sa ženskom figurom, ali i rađanjem novog života, novog čoveka okupane u prekrasno vođenu pikturalnost nežnosti i trajnosti. Plava slika iz 1994. godine prikazuje još jedan ženski lik među ribama i otkriva već tada opredeljenu, talentovanu, ali i vrednu stvaralačku ličnost.

Andrea Tumbas je student na Akademiji primenjenih umetnosti u Budimpešti baveći se pre svega kompjuterskom grafikom, a na ovoj izložbi je izložila slike nastale takođe poslenjih godina, dakle samog početka i stoleća i milenijuma kojeg živimo. Na njenim radovima se i očituje sve ono što mladost na ovim prostorima preživljava. Taj unutrašnji svet ekspresionistički širokim potezom, prljavim i oporim koloritom, ali kroz zašiveni pogled očituje se na njenim delima pa i na jednoj izloženoj površini oslikanoj sa obe strane i postavljenoj slobodno u prostoru. Delo stilizovanog bubnjara i po koloritu i po formi, ali i kompletnoj estetskoj vizuri nagoveštava novi period u stvaralaštvu ove mlade umetnice, koji pronalazi dodirnu nit sa njenim trenutnim zanimanjem na Akademiji, a to je plakat urađen kompjuterskom tehnologijom.

Konačno i Vanja Subotić student na Akademiji umetnosti u Novom Sadu poigrava se velikim portretom klovnovskog osmeha i očiju sakrivenih iza plavetnila zvezda, šarenilom boje i porukom zihernadlom pričvršćenom za sliku. Pored ove slike tu je i dnevnik njenih "ispovesti" odnosno priča uz niz portreta ili autoportreta takođe u suočavanju sa stvarnošću koju i sama oseća. Intimistička, pomalo hermetična osećanja ova umetnica zaodenula je u svedenoj formi nagoveštavajući veliki broj tema koje je zaokupljaju i sa kojima će se u buduće baviti.

Na efektan način sve tri mlade umetnice svojim delima sjajno komuniciraju stavljajući ženu, dakle sebe u prvi plan i stvarajući vrlo čvrstu izložbenu postavku u jednu jedinstvenu celinu. Tako je i ove godine Prolećna izložba zaokupljajući pažnju velikog broja pre svega mladosti ovog grada, potvrdila potrebu za ovakvim okupljanjem mladih stvaraoca i njihovo iznenađujuće provociranje nekim novim utiranjem puteva u likovnom stvaralaštvu na ovim meridijanima.

Izložbu su uz zvuke saksofona otvorili Valerija Agošton Pribila upravnik Gradske biblioteke i Mile Tasić.